

Flexplekken: vooral even wennen

Even wennen was het wel voor het gros van de medewerkers op de bovenste verdiepingen in de Springplank in Emmen. Sinds eind 2015 zijn daar flexplekken in gebruik. Zo'n 180 plekken verspreid over drie verdiepingen bieden 0,7 werkplek per fte voor de afdelingen Financiën, ICT en PO&O. Een rondje over de verdiepingen geeft een beeld van de inrichting en sfeer en biedt een uitgelezen kans de 'bewoners' te spreken over hun ervaringen.

Waren de ondersteunende diensten eerder veelal ondergebracht in oude zusterflats en andere incurante ruimtes, hier heeft elke medewerker een goed verstelbaar bureau met dito stoel en kan iedereen inloggen via de facilitykaart. Medewerker financieel beheer PSA, Monique Peters vindt dat een grote pré: 'Het werkt zoveel professioneler en voelt meer gewaardeerd'. Op de vijfde en zesde verdieping heeft het secretariaat vaste plekken direct bij de ingang van de verdieping zodat zij de rol van ontvangst kan blijven vervullen. Op de zesde en vierde verdieping zijn de bureaus enigszins verdeeld in "vlekken" waarbinnen mensen van een gezamenlijke discipline dagelijks een plek zoeken. Elke afdeling bepaalt hierin zijn eigen regels.

Oortjes met muziek

Zoveel mensen, zoveel meningen. Dat blijkt steeds als medewerkers hun visie geven op de kantoortuin. Een deel van de medewerkers heeft ook na enige weken nog moeite met de gedeelde werkplekken. Net zoals ook een groot deel van de medewerkers het meteen een goed idee vond. Een wenperiode van zo'n drie weken is de grote gemene deler. Bijvoorbeeld bij het wennen aan de omgevingsgeluiden en toch geconcentreerd blijven. Of bij het vinden van een weg hierin: denk bijvoorbeeld aan oordopjes met muziek of afspraken met collega's over geluidsniveau. Stefan Vos is projectcontroller en werkt op de zesde verdieping. Hij noemt het verrassend dat het zo snel went. 'Ik had dat niet verwacht maar het gaat eigenlijk heel

natuurlijk! Hebben we last van hard praten of veel lachen dan spreken we elkaar gewoon aan.'

Johanna Brouwer, medewerker planning en organisatie bij afdeling Opleiding benoemt ook met name de noodzaak van het elkaar aanspreken. 'Zelf kan ik me goed afsluiten voor omgevingsgeluid maar ik moet heel goed op mijn stemvolume letten. Ik heb de collega's gevraagd me er als het nodig is op te wijzen dat ik zachter moet praten. Met name op maandag is het druk, dan zie je collega's die later komen, zoeken naar een plek. Het samen huisvesten van alle collega's PO&O op één locatie vindt ze geslaagd. 'Het voelt nu echt als één afdeling.'

Makkelijk aanschieten

Anneke de Groot, medewerker zorgfacturering care, werkt vanaf half december in de Springplank. Zij ziet voor- en nadelen aan de kantoortuin met flexplekken: 'Doordat we elkaar zien, bespreken we van verschillende disciplines eerder zaken met elkaar die we vroeger misschien via de mail hadden afgedaan. Dat werkt sneller. Een nadeel vind ik dat mijn directe collega's en ik elkaar juist amper meer zien. We werken wel op dezelfde dagen maar zitten werkelijk nooit bij elkaar in de buurt. Ons onderlinge informele teamoverleg is hiermee ineens verdwenen en we weten van elkaar minder wat er speelt.' Over het ontbreken van de eigen ladekast onder het bureau vertelt Anneke lachend dat ze in het begin nog wel eens misgreep: 'Ik heb mijn weg er nog niet helemaal in gevonden. Mijn spullen zitten in twee

brievenbakjes met pennen, lopende correspondentie en memo's. Sommige anderen hebben er een aparte tas voor gekocht.'

Waar de één het gemak roemt waarmee je nu iemand aanschiet met een vraag die je vroeger via de mail stelde, ziet de ander hier juist een nadeel in omdat hij of zij daardoor te vaak uit zijn werk wordt gehaald. Het maken van goede afspraken is dan de oplossing. Dat de vroege vogels doorgaans altijd op dezelfde plek zitten is wel duidelijk en inherent aan de mens. Iedereen heeft zo zijn eigen voorkeuren. Toch begint volgens alle geïnterviewden niemand ineens eerder om maar die ene werkplek te kunnen bemachtigen.

Lees verder op volgende pagina.

Vergaderen kan in de losse ruimtes die her en der midden op de verdiepingsvloer zijn gebouwd.

'Het werkt professioneler en voelt gewaardeerd'

Column

GAT OF HART VOOR DE ZAAK

In de voetbalwereld lopen mensen rond met zo'n sterke mening dat je er tegen aan kan leunen. Denk aan types als Louis van Gaal of Willem van Hanegem. Zouden deze mensen wel kunnen samenwerken in een organisatie? Lopen er binnen Treant niet teveel Van Gaaltjes of Van Hanegempjes rond? Ik bedoel mensen bij wie 'locatiebelang' voorop staat en die hier flink mee willen scoren. Een voorbeeld. Een aantal carelocaties streeft ernaar een expertisecentrum te zijn. Bij zo'n expertisecentrum moet je de wijk zoveel mogelijk betrekken, is de gedachte. Maar om dan expertise van buitenaf te halen terwijl we dit ook in huis hebben, zoals eigen behandelaars, gaat me te ver. Treant zet op deze manier zijn eigen topspelers op de bank. Alsof Ajax zijn beste spelers op de bank gaat zetten en daarvoor spelers van Feyenoord gaat inhuren. Gaan we straks ook Icare of Tangenborgh vragen om de zorg in huis over te nemen omdat dit goed oogt vanuit een woonwijkgedachte? We heten Treant en niet Trecare of Treantenborgh. Om een expertisewoonwijkcentrum te worden moet je je eigen topspelers gebruiken, dat trekt vanzelf publiek!

JEROEN VAN DER WEIDE (27)
FYSIOTHERAPEUT
CARE REGIO EMMEN

Iedereen heeft een eigen locker.

Warm of koud

Te warm, te koud; met veel verschillende mensen in één ruimte is het niet verwonderlijk dat beide opties voorbijkomen. Waar Johanna Brouwer het eerst te warm op de afdeling vond en de nu aangepaste temperatuur erg waardeert, heeft Lineke Wildeboer van Financiën het een verdieping hoger sinds enige weken juist koud. Lineke: 'Ik vind het werken in deze ruimte echt geweldig, niets valt tegen. Patiënten komen hier zelfs naar ons toe als ze vragen hebben. Op mijn oude locatie kwam dat niet voor. Ik heb maar één klein minpuntje en dat is de temperatuur van de afgelopen weken. Die is net te laag.' Het rumoer van bellende collega's is voor anderen op de afdeling wel een puntje noemt zij. Lineke denkt soms dat anderen last hebben van haar en haar collega's: 'We hebben veel patiëntcontact en veel van hen zijn oud en wat doof. We praten dus regelmatig wat harder.' Om dit probleem op te lossen is er rondom hun "bureauvlek" al een extra scheidingswand geplaatst. Telefonische bereikbaarheid is een andere issue. Afhankelijk van de grootte van de afdeling hebben werknemers hier wel of geen problemen mee. Anneke de Groot: 'Loop je even van je plek dan is er niemand die de telefoon voor je opneemt en heb je zo een gesprek gemist. Je ziet dat vervolgens niet in het scherm en ook is het

niet mogelijk de telefoon kort door te zetten naar een andere dect-telefoon van een directe collega een eindje verderop. Een oplossing hiervoor zou wel fijn zijn.' Medewerker facturering Lineke Wildeboer is juist bijzonder te spreken over de bereikbaarheid: 'Zetten we de telefoon op "bezet" dan komen de gesprekken bij een collega binnen en bij afdelingsoverleg zetten we alle telefoons door naar een dect-telefoon die we meenemen.'

Het grote geheel

Junior accountmanager Planning and Control Paulien Bremer heeft net als veel anderen voor de verhuizing gewerkt op De Horst. Veel van haar collega's geven aan de zorgomgeving met haar bewoners toch enigszins te missen. Paulien heeft daar minder last van. Zij werkt nu een jaar bij Treant en zat in De Horst in haar eentje in een kamer. In de Springplank deelt zij nu geregeld een bureaublok met mensen die ze eerst alleen via de e-mail kende. 'Treant is een erg grote organisatie. Door hier met meerdere disciplines te werken krijg ik tenminste wat meer mee van wat er speelt. Zo zie je zaken sneller in een groter verband. Je gaat ergens zitten en je ziet wel wie je buur wordt. En als je hier gewoon rond 8 uur bent, heb je alle keus. Ik zie wel wat "gewoonteplekken" ontstaan maar dat is onvermijdelijk denk ik.'